

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๗๘/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๖๒/๒๕๖๕

วันที่ ๑๔ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายอากร นันทมานนท์ ผู้ร้อง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายอากร นันทมานนท์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายอากร นันทมานนท์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า เมื่อปี ๒๕๒๕ นางอาภรณ์ เข้มเพชร ชื่อที่ดินพิพาทตั้งอยู่ที่หาดสังวาลย์ เกาะล้าน อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จากนางจี ชังเรือง ผู้ครอบครองทำประโยชน์ จากนั้นปี ๒๕๒๘ นางอาภรณ์ยื่นคำขอรังวัดรับโฉนดที่ดินต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง ขั้นตอนการออกโฉนดที่ดินเสร็จสิ้นแล้ว เหลือเพียงการประกาศแจกโฉนดที่ดิน ต่อมาร้อยเอก สมิต ยมะสมิต ยื่นคำขอคัดค้านการออกโฉนดที่ดินแปลงดังกล่าว และยื่นฟ้องนางอาภรณ์ กับพวก เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดชลบุรี ขอให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างและขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกจากที่ดินพิพาท และแจ้งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรีให้ระงับการออกหนังสือสำคัญแสดงเอกสารสิทธิในที่ดิน นางอาภรณ์สละการครอบครองที่ดินพิพาทและมีการเปลี่ยนผู้ครอบครองที่ดินพิพาทมาจนถึง นายสมเกียรติ ทองสุขมาก ต่อมาปี ๒๕๓๖ ศาลฎีกาพิพากษาให้นางอาภรณ์ กับพวก รื้อถอน

- ๒ -

สิ่งปลูกสร้างและขนย้ายทรัพย์สินและบริวารออกจากที่ดินพิพาท เจ้าพนักงานบังคับคดีนำหมายไปปิดประกาศ ณ ที่ดินพิพาท นายสมเกียรติซึ่งครอบครองที่ดินพิพาทยื่นคำร้องคัดค้านสิทธิในที่ดินดังกล่าวของร้อยเอก สมิต ศาลจังหวัดชลบุรีพิพากษาให้นายสมเกียรติเป็นผู้มีสิทธิครอบครองบนที่ดินพิพาทดีกว่าร้อยเอก สมิต (โจทก์) และนางอาภรณ์ กับพวก (จำเลย) ร้อยเอก สมิตอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ พิพากษายืน ต่อมาปี ๒๕๕๑ นายสมเกียรติมอบสิทธิครอบครองที่ดินให้แก่ นายพิพัฒน์ ชูไชยทิพย์ (บุตรของผู้ร้อง) นายพิพัฒน์ยื่นคำขอสรวมสิทธิการรังวัดที่ดินแปลงดังกล่าวเพื่อใช้สิทธิของนางอาภรณ์ที่ยื่นคำขอรังวัดตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ แต่เจ้าพนักงานที่ดินส่งเรื่องให้ผู้เชี่ยวชาญอ่าน แปล วิเคราะห์ภาพถ่ายทางอากาศ อ้างว่าเป็นการดำเนินการตามมติที่ประชุมคณะกรรมการการปกครอง สมาชิกแทนราษฎร นายพิพัฒน์ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองระยองเพื่อขอให้เจ้าพนักงานที่ดินออกโฉนดที่ดินดังกล่าวโดยไม่ต้องรอผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ ศาลปกครองระยองมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ ๘๕/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๙/๒๕๕๖ ให้ยกฟ้อง นายพิพัฒน์อุทธรณ์ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๑๓๑/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๗๐/๒๕๖๑ ยืนตามคำพิพากษาศาลปกครองระยอง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการที่ตุลาการศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนเป็นการพิจารณาออกประเด็นข้อพิพาทและนอกคำขอท้ายฟ้อง แสวงหาข้อเท็จจริงไม่ครบถ้วนถูกต้องขัดต่อพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๕ ประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๖๐ และมติคณะกรรมการพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายของกรมที่ดิน ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๕ (เรื่องเสร็จที่ ๒๓/๒๕๓๕) การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการพิจารณาคดีที่ลิดรอนสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคของนายพิพัฒน์ ซึ่งควรได้รับโฉนดที่ดินจากรัฐเหมือนเช่นผู้โต้แย้งคัดค้านสิทธิในที่ดินรายอื่น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ และมาตรา ๕

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่องเนื่องจากเป็นกรณีที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ส่วนประเด็นที่ว่าเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง จะต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด หรือมติคณะกรรมการพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายของกรมที่ดินดังกล่าว ผู้ร้องมิได้กล่าวอ้างข้อเท็จจริงที่มีการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานที่ใช้อำนาจรัฐ

หรือกรณีการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่เกิดจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ กรณีนี้ได้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๘

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า เจ้าพนักงานที่ดิน จังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง จะต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๑๑๓๑/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๗๐/๒๕๖๑ หรือมติคณะกรรมการพิจารณาปัญหา ข้อกฎหมายของกรมที่ดิน ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๕ (เรื่องเสร็จที่ ๒๓/๒๕๓๕)

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช้

เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในการพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้อง กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นบิดาของนายพิพัฒน์ ชูไชยทิพย์ ซึ่งเป็นผู้ฟ้องคดีปกครองในคดีหมายเลขดำ ที่ อ. ๑๑๓๑/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๔๗๐/๒๕๖๑ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรี สาขาบางละมุง จะต้องปฏิบัติตามคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดในคดีดังกล่าวหรือมติคณะกรรมการพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายของกรมที่ดิน ครั้งที่ ๑๒/๒๕๓๕ (เรื่องเสรีที่ ๒๓/๒๕๓๕) ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน แจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ โดยตรงจากการกระทำใด และยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำใดขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ประกอบกับ กรณีเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

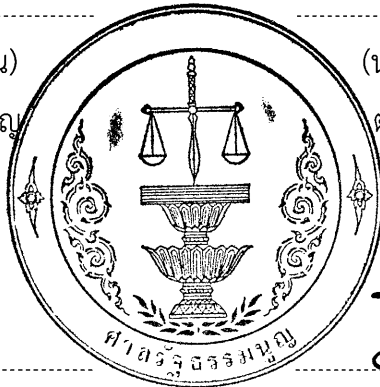
(คำสั่งที่ ๗๘/๒๕๖๕)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนattel เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ